

Beschuldigt hen van tweeslachtigheid

Robertico Croes boos op premier en Lacle

ORANJESTAD - Als er iets is waar Statenlid Robertico Croes van de AVP naar eigen zeggen niet tegen kan is, dat iemand onwaarheid spreekt, en vooral als hij daarop enige jaren later nog persisteert, zoals thans het geval van minister-president Nelson Oduber en zijn minister van financiën ing. Roland Lacle.

Zij hebben jaren geleden, beide niet alleen vóór de garanties, die het vorige bewind ten behoeve van de hotelbouw invoerde gestemd, maar ze zelfs geprezen en in een paar gevallen zelfs zitten aandringen op meer haast van de zijde van het kabinet-Eman, aldus Croes.

"En nu wil men ineens weer terugkrabbelen in de zin van dat het vorige bewind document voor hen verborgen heeft gehouden en dat als zij toen van het bestaan van deze stukken hadden afgeweten, zij hun stem niet hadden gegeven?"

Onder andere haalt men een brief aan van 3 maart 1987 van de toenmalige president van de Centrale Bank Williams, die praatte over een plafond van 180 miljoen voor deze garanties en dat als ze toen kennis hadden gehad van deze brief, zij nimmer voor deze garanties gestemd zouden hebben en dit verklaarden de twee genoemde ministers twee keer de afgelopen tijd.

Robertico Croes was toen

nog geen Statenlid, maar wel directeur buitenlandse zaken en besloot eens in de notulen van de Staten te duiken en trof daar onder ander een brief aan van Nelson Oduber van 3 oktober 1988, die toen handelde over het project Plantation Bay en hij toen niet alleen melding maakte van deze brief, maar zijn toenmalige collega, thans minister van financiën, ing. Roland Lacle, er ook nog mee zwaaide. De brief werd toen nog uitgedeeld ook. Maar toch hadden zowel Oduber als Lacle vóór gestemd. Beide kunnen dus nu, enige jaren later, komen zeggen dat ze niet voor gestemd zouden hebben als ze kennis hadden gehad van dit stuk.

Roland Lacle had toen zelfs kritiek op premier Eman, dat hij te langzaam zou zijn en teveel voorwaarden stelde, en in het geval van het Beta-project nog aanhaalde dat het hier ging om een project van Arubanen en daarom geen medewerking wilde verlenen. De Beurs tekent hierbij aan dat het Beta-hotel project indertijd een initiatief was geweest van de Arubaanse ondernemingen De Veer en BMA (Bouwmaatschappij Aruba), welke daarna door Citco werd overgenomen en daarna weer door de huidige groep Oranges. En Lacle bedoelde zijn naamgenoot Lacle, die toen directeur van BMA was en samen met De Veer het initiatief voor het Beta-project genomen had.

Ing. Lacle ging nog veel verder en haalde aan dat het bewind-Eman tweemaal de kans had gehad voor de herfinanciering van het Dutchco-project, waarvan minister-president Nelson Oduber enige dagen geleden had verklaard, dat hoewel hij indertijd als gedeputeerde van economische zaken, dus vóór de status aparte, deze garantie had getekend; hij nu tot de conclusie was gekomen dat hier sprake was van een complete misrekening. Dus de regering-Eman had twee kansen laten voorbijgaan om dit project te herfinancieren en ondermeer haalde hij de Japanse groep aan.

Statenlid Robertico Croes vindt dit toch wel het toppunt en duikt eveneens in de geschiedenis. Niet alleen had het kabinet-Eman het Golden Tulip indertijd internationaal gepromoveerd, maar was in die tijd geld beginnen te verdienen en meteen had het vorige bewind zich ingespannen om van deze garantie af te komen en weer brengt hij in herinnering dat dit de enige garantie was, die door het MEP-bewind in 1985 werd verstrekt.

Het vorige bewind vond een Japanse groep, die bereid was om de garantie van 65 miljoen te herfinancieren, maar niet alleen dat, maar ook bereid was het hele hotel voor dat bedrag te kopen en er ook nog een bedrag van 35 miljoen in te stoppen, waardoor Aruba meteen twee vliegen in één klap had geslagen, men was van die slechte garantie af en men had tevens een nieuw Japans investeringskanaal aangeboord, waardoor die investering ook solider zou worden. Die 35 miljoen florin diende ter un-

een werkelijk eerste klas hotel, 5-sterren, van te maken.

Begin 1989 was de Japanse groep op Aruba, klaar om te tekenen, maar iedereen zal zich nog de bezwaren van de MEP herinneren, hetgeen tot gevolg had dat het niet doorging, dat de "deal" niet goed was enz.,

Robertico Croes voegt er nog aan toe dat één instantie hierbij alle voordeel had, nl. het Golden Tulip, dat een goddelijk management contract in handen had en zij alleen winst konden maken, terwijl voor de Arubaanse regering slechts verlies was weggelegd. Zo was het in werkelijkheid en het komt Robertico Croes erg vreemd voor dat net ing. Roland Lacle deze kwestie weer aanboort!

ORANJESTAD - Elke a Regency zijn "most outstand nager over de afgelopen peri behalve gemakkelijk, maar van de 55 voet Reds Sail Ca sfeer voortreffelijk was en ble manager ging naar Rudy Ne schillende hotels ging werken ternational University te ga tality Management voltooide bij Hyatt Aruba eerst als As en vandaar naar het Beverag

Tot manager over deze pe ger Steve Lacle gekozen. Zijn aan de JFK School, waarna h selijke hotels ging werken. Hy en sedertdien werkt hij als M blijkbaar zeer goed doet, ande zeker niet ten deel gevallen. merking komt voor manager jaar, is hieraan ook een geldp